

Norges Fiskarlag
Pb 1233 Sluppen
7462 Trondheim

Bodø, den 12.02.2013
Ark. 12/278-22/532.2/sj/la

Se kopiliste

HØRING – MINSTEMÅL PÅ SEI NORD OG SØR FOR 62° N

Styret i Nordland Fylkes Fiskarlag avholdt møte den 11. februar 2013 og det ble gjort slikt vedtak i ovennevnte sak:

"Styret i Nordland Fylkes Fiskarlag viser til Fiskeri- og kystdepartementets høringsnotat vedr. minstemålbestemmelser på sei. I notatet foreslår departementet at den dispensasjonen som seinotflåten har fra det ordinære minstemålet skal oppheves både nord og sør for 62° N slik at alle fartøygrupper skal etterleve et minstemål på 40 cm sør for 62° N og 45 cm nord for denne grensen. Departementets utgangspunkt for forslaget er at de enkelte bestandene skal forvaltes og høstes på en mest mulig bærekraftig og lønnsom måte samlet sett over tid, samtidig som det også tas hensyn til ulike kystsamfunn og aktørene i næringen. Det er også et uttrykt ønske fra departementet om at minstemålet for sei bør være mest mulig likt for alle grupper for å unngå forskjellsbehandling.

Styret i Nordland Fylkes Fiskarlag legger vekt på at vi i Norge skal ha en bærekraftig ressursforvaltning og at alle bestander som beskattes skal gi et høyest mulig utbytte. Imidlertid er det også slik at vi har en fiskerinæring i dette landet som er avhengig av en del rammebetingelser for å kunne eksistere og for å kunne drive lønnsomt. I så måte er styret tilfreds med at departementet i høringsnotatet også legger vekt på at "*det også tas hensyn til ulike kystsamfunn og aktørene i næringen*" når høstingsbetingelser skal diskuteres.

I høringsnotatet er det referert til en uttalelse fra Havforskningsinstituttet fra 2010 der det bl. a fremgår følgende: "*Gjeldende minstemål for not på 40 / 42 cm (sør / nord for Lofoten) er difor ei tilpassing til eit ønska fiske med not meir enn ei størst mogleg verdiskaping, og det bør difor ikkje leggjast til rette for ei ytterlegare liberalisering av dette.*"

Havforskningsinstituttet benytter begrepet "ytterligere liberalisering". Det er ingen som mener at minstemålet skal reduseres eller at omfanget av fiske på sei med dispensasjon fra gjeldende bestemmelser skal økes.

Et essensielt spørsmål er hvorvidt vi i dag har en bærekraftig beskatning av seibestanden og hvorvidt denne bestanden kunne ha gitt et høyere utbytte enn den gir med dagens beskatningsstrategi. I denne sammenhengen viser styret til hva Havforskningsinstituttet uttalte i et forvaltningsråd til Fiskeri- og kystdepartementet i 2009 der det bl. a het *"at en økning i minstemålet på sei langs norskekysten nord for Stad, neppe vil gi et økt langtidsutbytte på mer enn 5 %."* Samtidig uttrykte Havforskningsinstituttet at effekten på seinotfiske mest sannsynlig vil være negativ mens andre flåtegrupper vil få større tilgjengelighet.

Den beskrivelsen som Havforskningsinstituttet gir foran støttes av styret i Nordland Fylkes Fiskarlag. Styret mener også at å gi slipp på 5 % økt langtidsutbytte for å kunne bevare seinotflåten med de positive ringvirkninger flåten gir med hensyn til fiskeindustrien er en svært lav pris å betale.

I forhold til et høyere minstemål for notflåten sør for 62° N viser en også her til Havforskningsinstituttet sin konklusjon fra 2009 der det fremgår at notfisket sør for Stad ikke utgjør mer enn 2 – 3 % av fangstene av nordsjøsei og at det *"har liten betydning for langtidsutbyttet, selv om sei på Vestlandet ofte er småfallen. Dersom notfisket stanses vil dette i hovedsak bare bli en overføring av notkvantumet til trål og garn."*

Med henvisning til foranstående mener styret at gjeldende minstemålbestemmelser på sei inkludert de dispensasjoner seinotflåten er gitt fra disse må bestå. Det er da tatt hensyn til at ulike kystsamfunn og aktørene i næringen skal kunne fortsette å skape verdier av sei fisket med not.

Styret registrerer at Fiskeri- og kystdepartementet i høringsnotatets kap. 5.4 Forslag til endringer ber om innspill på en del problemstillinger som vil være aktuelle å få belyst dersom forslaget om økt minstemål på notseien går gjennom.

Departementet etterspør konsekvenser, utfordringer og muligheter dersom en går for forslaget. Styret vil beskrive konsekvensene som at alt seinotfiske fra Troms og sørover vil måtte opphøre. Det er i disse områdene ikke tilgjengelig sei som er av en slik størrelse at den lovlig kan fiskes med not. Fra Troms og nordover vil seinotfisket bli dramatisk redusert. En vil tidvis kunne drive et seinotfiske. Imidlertid vil fjordlinjeproblematikken, der det er foreslått at fartøy over 15 meter ikke kan fiske innenfor fjordlinjene bidra til å skape ytterligere problemer.

Som nevnt foran vil en betydelig utfordring ved å endre minstemålbestemmelsene være at den industrien i Troms og Finnmark som har vært avtakere av råstoff fra seinotflåten noen måneder midt på året ikke lenger vil kunne holde åpent. Det vil også gå ut over sjarkflåten. Lavere sysselsetting og verdiskaping blir konsekvensen av forslaget for bedriftene og regionene der disse holder til.

Hvis en skal tro på forskerne så mener de at departementets forslag ikke vil ha særlig positiv effekt for langtidsutbyttet av bestanden. I den grad den har det vil det være trålflåten med sitt

intensive flytetrålfiske på gytemoden sei som ser muligheter. Den konvensjonelle flåten har uansett et fritt fiske på sei og vil ikke kunne øke sitt kvantum.

I neste spørsmål fremsetter Fiskeri- og kystdepartementet en påstand om at vi i dag har en dårlig utnyttelse av seibestanden og spør samtidig om det finnes samfunnsøkonomiske grunner for å opprettholde dagens minstemål. Styret mener at en alt i alt ikke har noen dårlig utnyttelse av seibestanden. Tatt i betraktning at forskerne mener en bare vil få en marginal økning av langtidsutbyttet ved å øke minstemålet så er det klart at den verdiskapingen som seinotflåten representerer både på sjø og land er meget viktig. Bosettingsmessig og sysselsettingsmessig betyr dette fisket mye. Hvis det er det Fiskeri- og kystdepartementet mener med "samfunnsøkonomiske grunner" så har seinotfisket utvilsomt en slik betydning.

Departementet spør så om den foreslåtte endringen vil fordre noen forutsetninger. Som nevnt foran vil en gjennomføring av forslaget til departementet føre til en utradering av seinotfisket langs store deler av kysten. Styret mener derfor at en gjennomføring av forslaget vil kreve erstatningsordninger til seinotflåten langs hele kysten samt at den fiskeindustrien som har basert sin virksomhet på dette fisket også må få erstatning. Hvis ikke går det mot mange konkurser i næringen.

I tillegg må en gjennomføring av forslaget føre til en umiddelbar justering av den omforente fordelingsmodellen som er vedtatt av Landsmøtet i Norges Fiskarlag da en endring av minstemålbestemmelsene for sei vil ha en direkte inngripen i dette problemkomplekset. Dette betyr at når forslaget fører til økt seifiske for trålflåten og redusert seifiske for kystflåten må dette tapet for kystflåten kompenseres ved økte andeler av en eller flere andre arter.

Det etterspørres også synspunkter på fra hvilket tidspunkt endringene skal tre i kraft og om disse evt. bør innføres gradvis. Som nevnt foran mener styret at en ikke skal ha endringer i gjeldende minstemålbestemmelser. Dersom forslaget likevel skulle bli gjennomført mener styret at bestemmelsene bør implementeres gradvis og at minstemålet på sei som skal fiskes med not bør innføres gradvis over flere år. Dette for at flåten, så langt som mulig skal kunne forsøke å tilpasse seg det nye minstemålet og evt. få lagt om til alternative driftsformer.

Avslutningsvis vil styret gi uttrykk for at det utsendte høringsnotatet ikke er et tilfredsstillende grunnlag for verken næringens eller andre instansers diskusjon om minstemål på sei. I notatet nevnes ikke noe om historien om seinotfisket og hvordan dette fisket har utviklet seg over de siste 20 – 30 årene. Det foreligger heller ingen statistikk som viser den reelle størrelsesfordelingen på sei fisket på kysten fordelt på de enkelte redskapstypene.

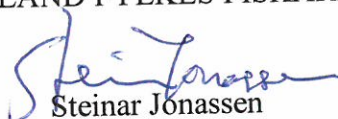
Det er heller ikke gjort noen analyse av i hvilke områder seinotfisket har foregått de siste 20 – 30 årene og om det som var tradisjonelle seinotområder for 30 år siden fortsatt er det i dag. Heller ikke er det gjort noen analyse av hvordan fiskets geografiske utbredelse har endret seg de siste 10 – årene.

Det er heller ikke lagt vekt på at når seinotfisket blir historie så er det trålflåten som vil få en betydelig økt fangst av til dels små sei. Departementet har i notatet heller ikke drøftet om, og evt. hvordan det intensive flytetrålfisket på både små sei og gytemoden sei har innvirkning på seibestanden og rekrutteringen til bestanden. Dette har for så vidt heller ikke Havforskningsinstituttet på noen måte drøftet. Det har heller ikke vært noe fokus på at trålflåten har økt sitt

uttak av sei betydelig siden 80 – tallet og at denne vil bli ytterligere økt som følge av at notfisket vil opphøre eller bli meget sterkt begrenset. Hva har f.eks bruken av sorteringsrist å si for seibestanden? Tåler den og gjentatte ganger å bli presset gjennom en rist?

Som det er argumentert med foran så går styret i Nordland Fylkes Fiskarlag imot at det gjøres endringer i bestemmelsene rundt minstemål på sei slik Fiskeri- og kystdepartementet foreslår i sitt høringsnotat. En gjennomføring av forslaget vil føre til at seinotfisket så å si kommer til å bli utradert som et norsk fiskeri samtidig som mange distriktsarbeidsplasser kommer til å bli nedlagt."

Med hilsen
NORDLAND FYLKES FISKARLAG

Steinar Jonassen

Laila Alendal

Kopi:

Fiskeri- og kystdepartementet, 0032 Oslo
Fiskeridirektoratet, 5804 Bergen
Havforskningsinstituttet, 5817 Bergen
Nordland Fylkeskommune, 8048 Bodø
Fiskarlaget Nord, 9251 Tromsø
Fiskarlaget Midt-Norge, 7462 Trondheim
Samarbeidsrådet Sør, 6601 Ålesund